

A₁ L₁ M₂ A₁ N₁ A₁ C₂ H₂

1. ročník

Waldorfského lycea

2014 / 2015

V listopadu roku 2014, v rámci epochy poetiky, vytvořil každý student prvního ročníku vlastní báseň. Dokladem naší tvorby je tento almanach.

V lednu 2015 zpracovala Rebeka Harrisová

Text: studenti 1. ročníku Waldorfského lycea
Fotografie: Rebeka Harrisová

Obsah:

Baník Mikuláš, <i>Nedosažené cíle</i>	7
Bejšák Adam, <i>Úhloměr</i>	9
Benešová Dominika, <i>Podzim</i>	11
Dostálová Doubravka, <i>Lítost nad úchylem</i>	13
Friedlová Štěpánka, <i>Dívěnka</i>	15
Harrisová Rebeka, <i>Taneční</i>	17
Helebrantová Alžběta, <i>Klíček</i>	19
Hlavnička Matyáš, <i>Učitelka Lígrová</i>	21
Horáčková Tereza, <i>Zvrat</i>	23
Hulínová Kristina, <i>Volba</i>	25
Koledzai Jakub, <i>Opilec Karel</i>	27
Kožíšek Jan, <i>Krásné ráno</i>	29
Kučera Kryštof, <i>Metro</i>	31
Lubanda Laetitia, <i>Žít</i>	33
Mádrová Terezie, <i>Les</i>	35
Matějková Amálie, <i>Jiné světy</i>	37
Moravcsíková Zsófia, <i>Radost</i>	39
Němec Šimon, <i>Zima</i>	41
Pódová Barbora, <i>Moucha</i>	43
Podulka Lalika, <i>Město</i>	45
Ponzerová Anna, <i>Čepice</i>	47
Priehradnikova Alica, <i>Vidlička</i>	49
Reisenauerová Hana, <i>Znovuzrození</i>	51
Seidlová Linda, <i>Trny</i>	53
Selinger Benjamin, <i>Přítel</i>	55
Špalek Mikuláš, <i>Stromy a hory</i>	57
Šťastný Benjamin, <i>Parazit</i>	59
Tabačíková Kristýna, <i>Nekonečno</i>	61
Topinková Matylda, <i>Volný jako pták</i>	63
Vostatková Klára, <i>Bezvětří</i>	65
Žemličková Jana, <i>Pohoda</i>	67
Doslov	69

Nedosažené cíle

Prožil jsem dnes další den,
jako vždy s úsměvem.
Těžkosti jsem překonal,
zážitky si vychutnal.
Lehnu si teď na chvíličku,
na nebi spatřím svou hvězdičku.
Pomalou do snění upadám,
nedosažené cíle shledám.
Teď už s novou motivací,
kráčím čelem práci.
Překážky na zdolání čekají,
ve strachu se zmítají.
Život můj pokračuje,
k vrcholu se posunuje.
Cíle nové vznikají,
pochybnosti zívají.

Mikuláš Baník

Úhloměr

Když vstal jsem jednou časně z rána,
zasáhla mne velká rána,
že doma jsem si zapomněl
svůj oblíbený úhloměr.
Pak uvědomil jsem si náhle,
co našeptává mi hlas v hlavě,
že bez něj nesvedu snad ani krok,
je pro mne jako pytel drog.

Naštěstí vzpomněl jsem si včasně,
s úhloměrem jak žije se krásně!

Tak jsem se otočil na cestu zpět,
snad stanu se doktorem přírodních věd.

Adam Bejšák

Podzim

To zářivé slunce a zeleň listoví,
to s podzimem mizí neznámo kam.
A ani básník ve verších nepoví,
jakousi to prázdnotu v srdci teď mám.

Však malíři se štětci a paletou
s oblibou zvěčňují podzimu tvář.
Ta vlídná pestrost s ponurou samotou
vytváří obraz, co dojíká nás.

Najednou překrásné listy vyblednou,
namrzlá jablka tlejí v trávě
a holé haluze bezútěšně ční.

Tu přichází zima s tváří tajemnou,
aby podzimu ke cti a slávě
přikryla sněhem ten plášť smuteční.

Dominika Benešová

Lítost nad úchylem

Potkala jsem dalšího úchyla...
No, asi jsem se mu moc líbila.
Když mi pak strčil jazyk do krku,
byl odstrčen a já měla kliku,
že ho to natolik překvapilo,
až se mu v mysli zatemnilo.
S odstupem mi bylo líto milého úchyla...
Jistě si to připravoval a já ho takhle zničila!
Když pak utekla jsem nádražní halou
a on tam zůstal s tou touhou stálou,
musel být smutný a sám.
A to jen, protože mu nedám.

Doubračka Dostálová

Dívěnka

Ta dívěnka poklidně spí,
leží a sen se jí zdá,
nic už jí v tuto chvíli netrápí,
okolní svět ji nevnímá.
Sama si tam v dáli bdí,
nikdo ji teď nepozná,
kolik času jí závidí?
a kolik ho ještě má?
Hledá, co by ji vzbudilo,
nemůže najít tu správnou věc,
však najednou to přijde.
To je to, co by jí pomohlo,
už není to žádná klec,
neb přátelství, o to jde.

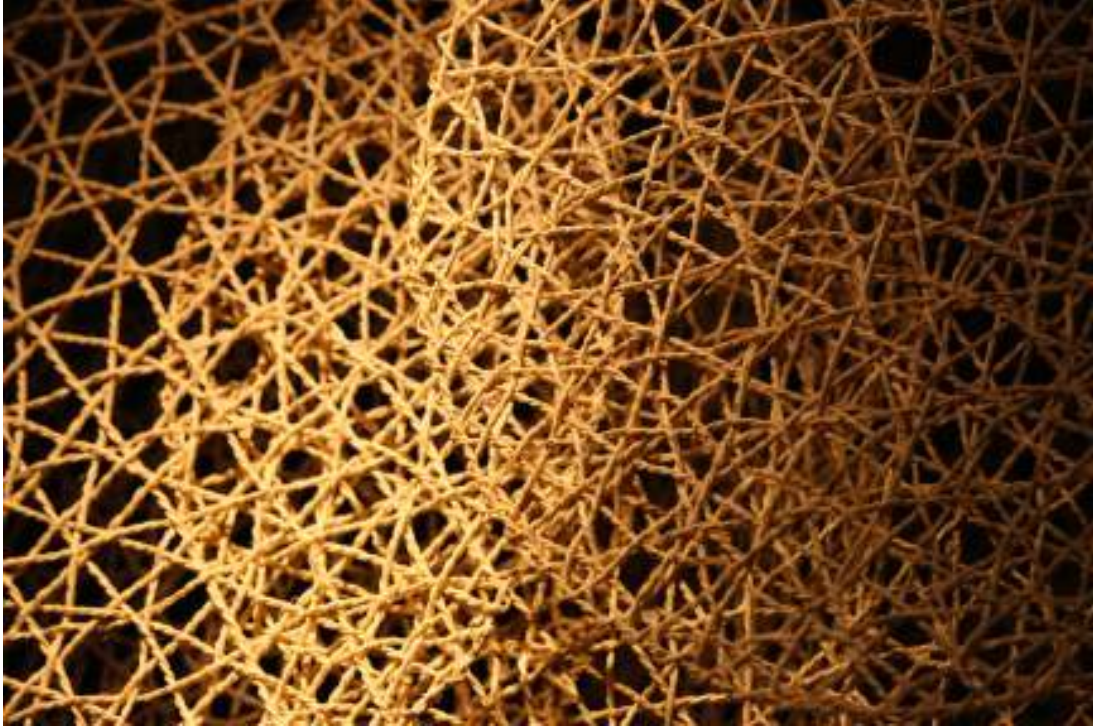
Štěpánka Friedlová

Taneční

Krok sun krok,
ruce v bok
a sem tam skok,
to dělám rád.
Když vyhlásí volenku,
utíkám si pro Lenku.
Ach ne, rychlejší byl kamarád,
o Lence si můžu nechat jen zdát.
Chytím jinou holku
a jdeme tančit polku.

Rebeka Harrisová

Klíček

Moje srdce až dosud vesele si skákalo
jako malý míček,
ale teď, když skončila kniha a příběh s ní,
mám pocit,
že si ke svému světu už nenajdu klíček.

Zdá se mi, že do konce mých dní,
už neopustí mne touha po nekončící knize
a já ji budu ráda hledat v jakékoli mlze.

Jednoho dne se míček znovu odrazí
a já najdu klíček, který odemkne cestu mlhou
a s nekonečnou vděčnou něhou,
ve tváři slunce za listopadového deště
zvednu novou knihu
a budu číst ještě, ještě a ještě.

Učitelka Lígrová

Tomáš se v posteli neposedně vrtí,
už ve snu se obává kruté smrti,
když na rozvrh upře svá rozespálá očka,
je mu jasné, že návratu domů se již nedočká,
po snídani se řádně rozloučil s rodinou
a vykročil do školy se strašnou vidinou.

Matyáš Hlavnička

Zvrat

Slétli ptáci,
černá křídla
skrytá touha
ve mne hnila.

Teď vylezla na povrch,
dere se a drásá ven.
Ačkoli dřív tiše hnila,
už to není jen zlý sen

Zlomila ty pastelky,
jimiž zkreslila mi svět.
Černobílé zažívám teď chvílky,
zoufale čekám odpověď.

Nastal zvrat i ptáci vzlétli,
to svět roztočil se naopak,
jakoby touha objevila novou cestu,
jakoby překonala velký tlak.

Stalo se tak, když vzkvetla v hřích.

Tereza Horáčková

Volba

Přede mnou je křižovatka,
já nevím, která je ta správná cesta.
Na jedné mě rozum, na druhé srdce trestá.
Jen rozhodnout a vědět, kterým směrem...
Teď souží mě, že cesta ztroskotá výběrem.
Jenom postrčit, navést k správné volbě
a nechat se unášet po daném proudě...

Kristina Hulínová

Opilec Karel

Běží Karel po náledí,
Téměř neví o sobě,
Netvoru do očí hledí,
Vodky vypil skoro dvě.
Karel klouže, hledá chodník,
Všude kolem plno racků,
Tu se zvedne obrubník,
A dá mu strašnou facku.
Těžké ráno na záchytce,
Nášho Karla čeká,
Žaludek mu vzdouvá se,
Už na záchod spěchá.
On se ale nepoučil,
O týden už zas,
Do Lídlu si odskočil,
Koupit levný chlást.

Jakub Koledzai

Krásné ráno

Vždycky když vstanu,
pustím si hudbu.
k tomu hraju na bubnu
a u toho blbnu.

Jan Kožíšek

Metro

Metro, davy, chaos, spěch,
práce, bágel na zádech.
Bez úsměvu, bez radosti,
přijdou mi jak plný zlosti.

Noviny, mobil, sluchátka
a v nich popová nahrávka.
Metro, davy, chaos, stádo,
to krásné brzké pražské ráno.

Kryštof Kučera

Žít

Když mračna zahalí slunce svit,
a život je jen šedý,
okolo praskající klid,
vše je zahaleno ledy.

Když nechce se mi ani spát,
a puls mám stále stejný,
nic, co by se mi mohlo zdát,
zajímavé není.

Lhostejnost a nuda,
otupí mi cit.
A celá se kroutím,
tohle není žít.

A potom se rozhlédnu,
všude tolik krásy,
něžnosti a lásky,
odvahy a činů.
Překážek a těžkostí,
nezčetně mnoho možností.
Tohle to je žít.

Les

Les šumí svou píseň,
zpívá nám všem,
přec nebudíte doma,
tak pojd'te k nám ven!

Pojd'te se proběhnout,
skákat a zpívat,
hned na vše budete
jinak se dívat.

Terezie Mádrová

Jiné světy

Vůně papíru a teplo ohně
mi splývá vedví pohotově.
Rudé světlo žihá potištěné stránky
a slova hojí drobné ranky.

Nechám se vtáhnout do světa fantazií,
kde trollové a draci žijí
po boku s krutými pány,
jejichž osudy jsou pevně dány.

Do světa velkých činů,
za které nese autor vinu,
do velkolepých hradních věží,
do zemí, kde věčně sněží.

Nakonec vždy sáhnu po další knize,
přilnu k postavám, k jejich tíze.

Radost

Co je to radost?
Radost je pocit,
který se tě chce zmocnit.
Když se to náhodou povede,
tvé srdce se zasměje.

Jak se radost projevuje?
Když se člověk raduje,
pořádně se zasměje.
Očička mu krásně září,
až do tebe radost vráží.

Co udělá lidem radost?
No víš, to je u každého jinak.
Někomu stačí dobře napsaná písemná práce,
krásný východ slunce...
Támhle,
malý mravenec si svůj drobek na zádech nese.

Jak udělám já někomu radost?
U tebe bude stačit pouze tvá neznalost.

Zima

Sněžné vločky
klesly z oblohy
zem zmrazily.

Šimon Němec

Moucha

Výkřiky živého umrlce,
kletby, svíjící se ve smyčkách,
krásný den pro mé skepse.

Ztrácím se v morbidních hrách,
havran, omámen opijáty,
puma, lapena kořistí,
drogy, vyjasňující mysl.

Faraoni, pod vládou otroka,
bolest, něžně laskající tělo,
noční Tvor, měnící se v ozvěnu.

Barbora Pódrová

Město

Den se chýlí ku konci
a já přemýšlím ještě,
jestli budu moci,
přežít to v tom městě.

Bloudit v ulicích musím,
vyjít ven nemohu,
skoro se dusím
a zakopnu o nohu.

Ted' ležím,
pak vstávám,
běžím
a mávám.

Lalika Podulka

Čepice

Kdysi jsem měla čepici
po dědovi, pletenou
na mou zmatenou palici
padla v tom chladném měsíci.

Tu zimu bylo hodně sněhu
čepice se hodila
a i přes mou velkou snahu
čepice se ztratila
a tak se mi líbila!

Za rok jedu v tramvaji
a vidím tam holčičku
pozorují potají
tu její čepičku.

Ta holka mi jí ukradla!
Parkem jsem šla za ní
a pak jsem ji napadla
maminka ji asi shání.

Anna Ponzarová

Vidlička

Chvalozpěv o vidličce
chci napsat již dlouho.
Pořád se mi nedaří,
ale zmírám touhou.
Nic však z toho nebude,
páč neumím psát.
Bodám si teď vidličkou
do svých vlastních zad.

Alica Priehradníková

Znovuzrození

Byl jsi malý a schovaný,
teď rosteš a záříš na všechny strany.
Teprve teď se dozvídáš, jak je život krásný,
tak buď opatrný, tu jiskřičku nezhasni.

Hana Reisenauerová

Trny

Říkáš, že proměníš mé slzy v růže,
ale zapomínáš, že mají trny.
Pomalů se mi zarývají do kůže,
jako šíp do utíkající srny.

Stojím nehybně v tom ostnatém poli
a zalévám všechny ty květiny svou krví,
na pokraji sil zachytím se čehokoli,
snad nepřilétnou ke mně supi jako první.

Linda Seidlová

Přítel

Každý jich máme mnoho,
ale pravých, těch je málo.
Večer se ti o nich sice nezdá,
ale život bez nich, to se nedá.

Faleš ta mezi vámi nepanuje,
nenávisť ta mezi vámi nekoluje
a strach mezi vámi neústí.

Jen lásky plný vztah
dokud jej však člověk neupustí.

Benjamin Selingher

Stromy a hory

Stromy šeptají,
jakoby píseň skládaly
a kdyby všichni šeptali,
tak by všechno slyšeli.
Hory, které vše převyšují,
ve kterých ptáčci krásně poletují.
Hora, která vše převyšuje,
vše ve svém okolí sblížuje.

Mikuláš Špalek

Parazit

Odpoledne probudí mě vůně čerstvé kávy.
Protáhnu se, sednu k telce a zapnu si zprávy.
Katastrofa, apostrofa a dalších strof je spousta.
Hlavně že mám z první ruky,
kdo s kým a proč ?oustá.
Vypnu zprávy, kouknu z okna
a dýchám svěží pražský vzduch.
Klaksony se překřikují
a nad čističkou mračna much.
Alespoň něco tady žije,
i když jsou to paraziti.
Těžko v ruchu velkoměsta
na jinou věc naraziti.
Už je večer a já jdu spát.
A jsem spokojený.
Neb můj životní styl parazita
je zas na den ukojený.

Benjamin Štásný

Nekonečno

Jak definovat nekonečno,
věc bez konce a bez začátku.
Jak zapsat do tabulky pojem,
jež nezná sloupec, nezná řádku.

Mám před očima chvíli věčnou,
přímku okamžiku pochopení.
Však kéž by byla pouze tečnou,
kružnice se středem v zapomnění.

Chci zapomenout na nevědomost
a nemít na mysli temnotu.
Chci vidět řešení jako světlo,
chci cítit jeho teplotu.

Jak definovat nekonečno,
jež znamená všechno a vlastně nic.
Co je to tedy nekonečno -
Abstraktní pojem bez hranic?

Kristýna Tabočíková

Volný jako pták

Volný jako pták
Od rána je nový den
a já se cítím okouzlen.
Proč život podle osnov žít,
celý den jen smutně bdít?
Po světě chci létat jako pták
a neptat se nikoho jak!
Do všeho se střemhlav pouštět
a každému hned rád odpouštět.
Nemyslet na budoucnost a minulost
a hlavně nebrat život jako povinnost!

Matylda Topinková

Bezvětrí

Policista venčí dogy,
vycvičené věřit drogy.
Čeká, že něco zavětrí,
ale venku je dnes bezvětrí.

Klára Vostatková

Pohoda

Není nad to dát si čaj
v tento chladný čas.
K tomu sladké cukroví,
i když vánoční čas ještě není.
Ještě k tomu knížku dobrou
a už si jdu lehnout.
S ponožkami do postele,
to mi ale bude vesele!
V teplém místě odpočívám
a najednou usínám.

Jana Žemličková

Doslov

Sestavení almanachu studentské tvorby je společným projektem předmětů IT a český jazyk.

V českém jazyce bylo zadání vytvořit vlastní báseň na libovolné téma. Někteří studenti se s podobným úkolem setkali poprvé, u jiných bylo zřejmé, že básnická tvorba je jim blízká. Témata jednotlivých básní byla velmi různorodá, od líčení pocitů autora, a to jak pozitivních tak negativních (např. *Radost, Trny*), přes popis okolního světa (*Hory a stromy, Město*) až k básním, které si hrají se slovy (*Bezvětrí, Taneční*).

V hodinách IT jsme se učili pracovat s textovým procesorem. Naše znalosti jsme pak využili při vytváření almanachů. Aplikovali jsme znalosti toho jak nastavit styl, typy a velikost písma, jak vložit obrázek nebo textové pole, jak udělat formátování stránky a automatické číslování stránek a jiné.

Díky tomuto projektu jsem si uvědomila, jak je těžké vyrobit knihu. Pro mě je hlavním přínosem to, že jsem se naučila pracovat s textovým procesorem, což je do budoucna velmi užitečné.